

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa M. M.

przeciwko R. R.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 21 lipca 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany wskazał, że w sprawie występuje zagadnienie prawne „czy w sytuacji, kiedy powód dysponuje możliwością zaspokojenia swojego roszczenia z majątku pierwotnego dłużnika, uprawnionym jest on do występowania ze skargą pauliańska, choć nie wykorzystał drogi sądowego dochodzenia roszczenia od pierwotnego dłużnika?”, oraz wskazywał, że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.).

Żadna z tych przesłanek w sprawie nie występuje.

Zapytanie sformułowane przez skarżącego nie może być poczytane za istotne w rozumieniu powołanego art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. Niemożność zaspokojenia się wierzyciela z majątku pierwotnego dłużnika oznacza, że na skutek kwestionowanej powództwem z art. 527 k.c. czynności stał się on niewypłacalny lub niewypłacalny w większym stopniu. Tę przesłankę skuteczności powództwa sądy ustaliły w toku procesu. Kwestionowanie takiej kwalifikacji prawnej przez sugerowanie, że jest to zagadnienie prawne nie może odnieść skutku skoro sądy ustaliły, że pierwotny dłużnik nie miał innego majątku oprócz udziału w darowanej skarżącemu nieruchomości - jest to ustalenie faktyczne, którym Sąd Najwyższy pozostaje związany.

Brak też podstaw do przyjęcia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane zostało jednolite zapatrywanie przyjmujące, że dla wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymagane jest wykazanie przez skarżącego, że bez wątpliwości doszło do uchybień i naruszeń przepisów prawa materialnego lub procesowego, że jest pewne, iż miały one wpływ na treść orzeczenia albo podniesione zarzuty

oczywiście uzasadniają skargę. Spełniające te wymogi naruszenie przepisów prawa powinno mieć postać kwalifikowaną, dostrzegalną od razu, bez potrzeby wnikliwej analizy prawnej i zagłębiania się w szczegóły sprawy. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie na tle jej podstaw oraz motywów zaskarżonego wyroku nie uzasadnia oceny, że kwestionowane rozstrzygnięcie stanowi konsekwencję jaskrawych błędów w zakresie wykładni prawa.

W świetle powyższego należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 6 pkt 6 i § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).